

La Cruz

DIARIO CATÓLICO

Jueves 15 de Mayo de 1930

Se despeja la incógnita

Anteayer, en el Gobierno civil, se dieron a conocer a los periodistas los nombramientos de reemplazo de que dimos cuenta en la Sección de noticias.

La presidencia de la Diputación es para don Anselmo Guasch, jefe de los liberales. Su designación se dió siempre por segura, por que además del arraigo político del candidato, ocupaba ya interinamente, por los votos de los diputados que resultaron favorecidos por el procedimiento automático del real decreto del Ministerio Berenguer reorganizándose las Diputaciones post-dictadura.

Para la vicepresidencia ha sido designado el culto y prestigioso abogado don Eudaldo Melendres, presidente de «Acción Popular Católica».

Por descontada puede darse la extraordinaria y cordial satisfacción que nos produce y producirá a toda la opinión sensata el nombramiento del nuestro querido y abnegado director para un cargo de tanta importancia y que representa un principio de desahogada importancia de una carrera política que todos los que de cerca le conocemos no dudamos de augurar brillante y fecunda.

Así vemos también realizados los deseos y normas del Papa y del director general de la Acción Católica en España, de que los propagandistas de nuestra Religión intervengan con el sano y elevado criterio de la moral católica en la gestión de la vida pública.

Para la Alcaldía de Tarragona ha sido designado el también abogado y particular amigo nuestro don Joaquín Monte Verde Ayet. Habían sonado muchos nomi-

bres durante la larga gestación de estas reales órdenes, para empuñar la vara y durante muchos días se descontó que estaba extendido el nombramiento a favor del jefe local del partido conservador don José Prat y Prats si bien parece que este señor se excusaba de aceptar por motivos de salud. Difícil es, ciertamente, en estas circunstancias, el labor del alcalde. Existen problemas urgentes que se han de resolver con gran tino y vivimos en un momento en que el alcalde ha de saber responder a la confianza del Gobierno, pero al mismo tiempo ser siempre fiel representante del sentir de la ciudad. Celebráremos sinceramente que el señor Monte Verde logre ambas cosas. La Comisión municipal permanente de mucho podrá ayudarle, puesto que en su constitución ha demostrado el Gobierno un verdadero acierto.

En Valls, Montblanch y Vendrell, los escogidos tienen filiación maurista; en Falset, libertales y regionalistas. Se habla de que en Reus y Tortosa dominarán los conservadores; en Gandesa los regionalistas; en una palabra: el gabinete Berenguer ha tenido que elaborar un certapocig, teniendo en cuenta a todos los grupos más o menos gubernamentales o gubernamentales, de hoy o de mañana, sin conceder ningún predominio general, sino haciendo una distribución más o menos por distritos.

Nos felicitamos de que por fin, puedan constituirse definitivamente las Corporaciones y pedimos a Dios que todo esto sea para bien de las mismas, y en definitiva para el bien general del país.

Sant Isidre i la nostra pagesia

Tarragona. — L'any 1624 un veí de la ciutat, anomenat Anton Robió, adroguer, feu present d'un quadro del sant Llaureador a la confraria de pagesos de Sant Llorenç. Aleshores fou aclamat com patró del gremi dels terrassans, es prengué l'acord de que la seua festa fos de precepte i fou determinat erigir confraria sots sa advocació, agregada a l'antiga de Sant Llorenç, diferent de la dels hortolans de Santa Magdalena. En 1632, els confreres de Sant Isidre demanaren permís a l'Ordinari per a celebrar una processó de pregàries, motivada per l'eixut que's patia.

Del susdit any 1624, dos després de la canonització per Gregori XV, deu datar l'imatge escultòrica que el «Consell dels trenta» o gremi dels pagesos venera a la seua vetusta església, puix d'aquell any és la corona d'argent daurat que encara sortosament porta i de la que li feu ofrena el prohoms Bernat Basada.

Reus. — Des d'una data antiquíssima la pagesia té per patrona Santa Llúcia. Després de la canonització memorable de Sant Isidre el prengué per compatró i, si la memòria no ens falla, fou afavorida amb una reliquia seua per l'arquebisbe Joan d'Hoces (1624-1626). Té retaule, xurri-gueresc, al presbiteri de l'es-

glésia de Sant Pere, al costat de l'Evangeli. Els pagesos, que tenen llur domicili social a la vella i típica casa de Santa Llúcia, celebren anualment la diada d'avui amb una missa solemne i sermó al susdit temple.

Valls. — En centúries pretèrites de ben endarrera, la classe agrícola tenia confraria pròpia sots l'advocació de Sant Pere, erigida a l'altar de Sant Macari i Sant Macià de la parroquia església de Sant Joan. Extesa al segle XVII la devoció a Sant Isidre, també s'acullí a la seua protecció la nombrosa i important pagesia de Valls, la qual des del 1797 ve representada per la «Seixantena» o consell dels seixanta, en altre temps corporació de molta importància en la vida local. Actualment tan meritíssima institució celebra amb extra ordinària solemnitat la festa patronal en el dia present, assistint l'Ajuntament a l'ofici del matí i a la processó de la tarda. Sembla una vera Festa major.

Montblanch. — Des de temps molt antics els pagesos d'aquesta vila honoraven com patrons Sant Abdó i Sant Senén, els tradicionals advocats o protectors de l'Agricultura catalana. En la primera meitat de la dissetena centúria posaren com cotitular de son benèfic gremi o confraria l'inclit Llaureador de Madrid. Això explica que al retaule de Sant

Josep d'aquella època, el qual està col·locat a una de les formoses capelles laterals de Santa Maria, s'hi venerin les imatges dels patrons primitius i del patró novell. A l'església parroquial de Sant Miquel s'hi guarda l'efigie de Sant Isidre, que antigament es custodiava a la casa gremial.

Esplugua de Francolí. — Del tantes voltes esmentat, segle XVII data la veneració al Patró dels pagesos. Les actes de Visita de 1647 fan esment de la confraria de Sant Miquel i Sant Isidre.

Selva del Camp. — L'arquebisbe Hoces, trobant-se a Constantí, el 30 de Juliol de 1624 prometé als Jurats una reliquia de Sant Isidre, la qual arribà a la vila i fou rebuda amb molta solemnitat el dia 10 d'agost següent. Consistia en un troç de mortalla del cos incorrupte del Sant. Els confreres de St. Prim màrtir i Sant Isidre, en 1687, feren tractes amb Joan Pau Ferrer, de Reus, per a daurar i estofar el retaule per 300 lliures. La diada d'avui és molt esplendorosa.

Constantí. — En 1625 fou celebrada ja solemnialment la festa de Sant Isidre. El susdit arquebisbe Hoces feu present d'una reliquia, com la de la Selva, a la població. El retaule del XVIII és magnífic.

Ulldemolins. — A la seua església parroquial s'hi pot admirar un opulent retaule renaixentista del Patró de la pagesia.

Altafulla. — A la parròquia, la primera capella, entrant, per la banda de l'Epístola és la de Sant Isidre. Es barroca i suntuosíssima, d'una opulència singular. En altre temps la diada d'avui era molt solemne. Hi havia confraria. Actualment encara es fa processó per la Vila clo-sa.

Prou per enguany.

RAMON SABATE

Filarmònica de Tarragona

Jelly d'Aranyi, violinista

Si no ens equivoquem, Jelly d'Aranyi ens ha visitat ja per tercera vegada. Això vol dir que li hem dedicat els elogis que tan merecidament mereix la gentil artista. El seu art tan ple de suggestions ha meravellat de bell nou a la nostra gent, la qual en la nit del dilluns vibrà d'entusiasme com poques vegades hem vist.

Jelly d'Aranyi és de les coses més grans que hi ha entre els violinistes. Al costat d'ella tan sols se'ns acudeixen uns noms per a fer-li parió, Heifetz, Kreisler. Ella té el do com cap altre d'emportar-se'n el públic, que des dels primers moments queda identificat amb l'alt sentiment que anima la gran artista.

Ella es lliura a la música amb una fogositat, amb una passió fol·la. Sent amb una força extraordinària, masclle. Per això el dinamisme que flueix del seu violí se us encomana immediatament, fent que les hores que heu fruit del seu art únic, encantament personal, no se us borren més de la memòria, en el lloc de les coses transcendents.

El programa últim contenia dues parts d'una força formidable: la «Sonata» de Cesar Franck i la «Xacona» de Bach i la rapè-

Concierto musical en el seminario

El domingo, día 11, como acto de homenaje al Sumo Pontífice Pío XI, que tanto desea la propagación del canto popular en las parroquias, tuvo lugar en el Seminario Pontificio una conferencia y concierto musicales dados en la intimidad a los alumnos por el entusiasta propagandista y eminente Maestro Rdo. don Francisco Tapiés.

En la conferencia, puso de relieve los mandatos de la Santa Sede y los deseos de nuestro amadísimo señor Cardenal sobre el canto en las iglesias, animando a los seminaristas para que en sus respectivos pueblos, durante las vacaciones, y en las parroquias a que fueren destinados cuando sean sacerdotes, sean los instrumentos más eficaces de esta fecunda propaganda parroquial, haciendo tomar parte a los fieles en las funciones litúrgicas. El canto popular, bien encauzado y dirigido, puede convertir a un pueblo indiferente en piadoso y asiduo a la iglesia. El canto de las misas gregorianas que tan fácilmente aprende el pueblo, las respuestas de los fieles en las misas solemnes, el canto de los salmos de vísperas, los cánticos de penitencia y súplica, los himnos litúrgicos etc. son medios muy aptos para que los fieles saboreen las dulzuras de la sagrada liturgia y sientan los efectos de la gracia para servir con más fidelidad al Señor. Del canto popular se sirvió en gran manera Lutero para propagar la reforma, y los Corales de Bach, cantados a cuatro voces por el pueblo en las iglesias, mucha influencia tuvieron en extender la herejía protestante.

Excita con ardor a los seminaristas para que, en los ratos de ocio que les dejen libres la piedad y el estudio de su formación eclesiástica, aprendan a tocar el órgano, harmonium o piano, ya que un sacerdote organista puede ejercer grandísima influencia en la acción parroquial, como todos los días nos lo prueba la experiencia. ¡Lástima es que en el Seminario no puedan los alumnos ejercitarse en el estudio del órgano, para que de este centro salieran los maestros del instrumento musical eminentemente eclesiástico!

Como premio a los dos alumnos que más se han distinguido en el estudio del piano, durante

dia «Tziganes» de Ravel. Totes les possibilitats del violí estan incloses en aquestes tres obres. Interpretació i execució es donen les mans d'una manera bella, perfecta. La gran obra del vell Frank — una de les coses més senceres que s'han escrit per a violí i piano —; l'optimisme, la perfecció inimitable de Bach i el color, la folia voluptuositat de Ravel, tingueren en Jelly d'Aranyi una executant que ni podiem somniar.

La tercera part, a base de transcripcions — de les que tan enemics som — no s'aguntava al costat de les dues primeres, però, que hi farem! S'ha de contentar tothom, sembla.

Jelly d'Aranyi ha trobat en Ethel Hobday — excel·lentíssima pianista — una acompanyant digne d'ella.

Caldrà dir que les ovacions foren, durant tota la nit, una cosa imponent?

XAVIER GOLS.

el curso, tocaron una lección, con admirable soltura, don Miguel Perramón, de Cerviá, y don José María Torres, de esta capital.

Las obras que se ejecutaron en el concierto fueron de Bach y de Mozart. Previamente, con suma claridad y precisión, expuso M. Tapiés el genio musical y cualidades de ambos músicos.

Juan Sebastián Bach, dice, es el músico filósofo que, evitando el uso del acorde en masa, imprime a todas sus obras un sentimentalismo elevado y serio, muy distinto de los románticos. A la variedad y abundancia de temas añade una riqueza de lenguaje admirable con inflexiones diversas, acomodadas a las circunstancias. Trabaja el contrapunto con tal independencia e interés en cada una de las voces, que, sin descuidar la unidad tonal, imprime en sus obras esa variedad polifónica que demuestra su talento extraordinario. Aunque ha escrito algunas obras de fresca alegría y sano humor, y hasta francamente cómicas, como la famosa *Cantata contra el abuso del café*, se distingue por su carácter serio y filosófico. Vivió desde el año 1685 a 1750.

Mozart fué un caso rarísimo de verdadera precocidad musical. A los seis años, tocaba el piano correctamente y quería escribir sonatas. Cuando tenía 18 años, había producido más de 200 piezas dentro de la escuela clásica, escribe con tal riqueza de melodía y graciosa inspiración, que produciendo grandes obras de arte, en todas se refleja su alma candorosa e infantil. Es siempre el niño músico juguetón de un delicado y feliz sentimiento.

En el magnífico Steinway del salón de actos toca el Maestro M. Tapiés la Pastoral de Bach y la Sonata 14 de Mozart, electrizando al joven auditorio. A veces es la dulce melodía reposada y tranquila de la Pastoral, finamente bordada por las manos mágicas del Maestro, dándole la suavidad y sencilla expresión de la tenue flauta pastoril; a veces es un torrente impetuoso de melodías que por ensalmo brotan de la caja sonora del piano de media cola, o bulliciosa cascada de alegres sonidos, como en el *Allegro* de Mozart, cuyos vibrantes acentos y ligerísimas notas, arrancadas al piano por la prodigiosa rapidez de los dedos del artista con pulcritud, energía y sentimiento admirables, fascinan a los alumnos que entusiasmados prorrumpen en clamorosa y larga ovación.

Dignos son de enconio tales actos que revelan el interés que siempre la Iglesia ha tenido en favorecer el divino arte, tan ligado a las enseñanzas de su Liturgia.

—L'enhorabona! Dos bessons Dos més a la família!
—Sí, prou! La minyona ja arregla els paquets.

NOTAS LOCALES

GACETILLA

Mañana, viernes, tendrá lugar en la iglesia del Santo Hospital el retiro mensual para los ejércitos de esta ciudad. El acto empezará a las ocho de la noche.

Toda persona que desee ahorrar, puede obtener, sin ningún gasto, una elegante hucha de acero. Este sistema le permitirá ir reuniendo cómodamente en casa sus pequeñas economías. Las huchas van en combinación con libretas de ahorro, las cuales pueden abrirse a nombre de una o más personas, de un niño y a disposición de sus padres, etc.

La Caja de Ahorros del Banco de Vizcaya abona intereses como sigue: Libreta ordinaria, 3 1/2 % anual. A seis meses, 4 %. A un año, 4 1/2 %.

El capital del Banco de Vizcaya es de 100 millones de pesetas, y los fondos de reserva importan 50 millones. Tiene 170 Sucursales y Agencias. Su cursal en Tarragona: Méndez Núñez, núm. 12.

ENTRESUELOS VALENCIA

Apodaca, 11, s. n. l.
Mantiles adornados a 1,95.

REUNIÓN DE ESTUDIANTES

Ancorché, buen número de estudiantes se reunieron en el local de «Foment d'Estudis», al objeto de aprobar los estatutos de la novel Asociación estudiantil recién constituida y nombrar la junta directiva, resultando elegidos por mayoría de votos los siguientes:

Presidente, don José Casanovas Carré.

Vicepresidente, don José M. Capell Balcells.

Secretario - contador, don Rafael Baixauli Morales.

Vocales: don José García Roca, don Federico Torres Bruñá, don Andrés Prado Montalvo.

Laboratori

d'Análisis Clínic

J. Monné i Prats

METGE

Especialista en malalties de la pell

Terapèutica física (Roentgenterapia Diatermia - Actinoterapia) exclusiva per a l'espacialitat

Visita de 11 a 1 i a hores convingudes

San Agustí, 7, pral. : Teléf. 45
TARRAGONA

PERDIDA

Ayer se extravió un reloj pulsera de señora, de oro.

Se gratificará su devolución a Unión, 5, 1.º, casa doctor Bosch.

Juan Mallafre Guasch

Médico-oculista

Consulta: de 10 a 1 y de 4 a 6

C. Unión, 5, pral. Tarragona

Farmacia Bertrán

Ortopedia
Análisis
Herboristeria
Especialidades

Mayor, 14
Teléf. 144
TARRAGONA

DE SOCIEDAD

Con el expreso del mediodía llegó ayer de regreso de Sevilla nuestro amadísimo Prelado acompañado del M. I. Dr. don Magín Albargés, Maestrescuela de esta S. I. C.

Con objeto de visitar a Su Emulación el Sr. Cardenal Arzobispo estuvo ayer unas horas en esta ciudad el Ilmo. y Rmo. P. Salvador Hufx y Miralpeix Obispo titular de Selimbria y Administrador Apostólico de Ibiza.

Salió para Barcelona con el expreso de la tarde, habiéndole despedido en la estación el Muy I. Sr. Vicario General Dr. Borrás.

Casa ARBONA

PIANOS CUSO SFHA
Gramófonos y discos

Ultimas novedades:

Misa del Papa Marcelo, Orfeo Catalá.

Sinfonía n.º 1 de Beethoven, Orquesta Pau Casals.

La Viejecita, Zarzuela completa.

¡No ho diguis! Fox.

Por si las moscas.

Más nombramientos de alcaldes

Ayer se dieron a conocer los nombres de los alcaldes y tenientes de alcalde de Reus, Tortosa, Amposta, Roquetas, Gandesa y Uldecona.

Los nombramientos son:

Tortosa. — Alcalde, Juan Marsagüé Rostich.

Primera tenencia, don Tomás Homedes Espuny; segunda, don José Monllao Panicello; tercera, don Joaquín Sales Homedes; cuarta, don Juan Álvarez Álvarez; quinta, don Victoriano Penella Beltrán.

Roquetas. — Alcalde, don Tomás Hierro Domingo.

Primera tenencia, don Joaquín Sabater Poy; segunda, don Manuel Andreu Aragónés; tercera, don Juan Biges Arino.

Amposta. — Alcalde, don Juan Miralles Mangrané.

Primera tenencia, don Vicente Cercós Navarro; segunda, don José García Bel de Juan.

San Carlos de la Rápita. — Alcalde, don Lorenzo Gasparín Talam.

Primera tenencia, don Emilio Nicolau Gelabert; segunda, don Francisco García Fábregas.

Uldecona. — Alcalde, don José Nofre Jesús.

Primera tenencia, don Miguel Querol Costell; segunda, don Miguel Castell Obiel; tercera, don Manuel Serramà Romeu.

Gandesa. — Alcalde, don Manuel Boria Bosquet.

Reus. — Alcalde, don Ramón Salvat.

Primera tenencia, don Pablo Aymat Pujol; segunda, don José Simó Bofarull; tercera, don Federico Closa Nolla; cuarta, don José Farré Cabré; quinta, don José Salvat Barenys; sexta, don Francisco Miró Sanz.

Alcanar. — Alcalde, don Enrique Beltrán Rubio.

Primera tenencia, don Andrés Chavalera Sancho; segunda, don Daniel Sancho Noria.

CONSTITUCION DEL AYUNTAMIENTO.

Mañana, a las diez, tomará posesión del cargo para el que ha sido nombrado don Joaquín Moltedre, procediéndose a la constitución del Ayuntamiento.

Parece que en Tortosa y Amposta existe gran revuelo entre los partidarios de una y otra parte.

Deportivas

FUT-BOL

Para el domingo un encuentro notabilísimo a cargo del Gimnástico y la «Penya Bestits» del C. D. Europa.

El próximo domingo habrá partido grande en el Stadio de la Avenida de Cataluña.

Frente al Gimnástico se opone el potente Penya Bestits del Club Deportivo Europa, que estará integrada por notables elementos entre los que recordamos a Colla, Mauri, Xifreu, etc., envidiosos entre nuestros aficionados, y de cuya valía creemos obvio hablar.

Inútil consignar que continuaremos en venideras ediciones comentando este encuentro como merece.

El Tarragona juega frente al Horta.

En las eliminatorias a la promoción a la segunda categoría preferente le corresponde jugar el domingo al Tarragona, en su terreno, teniendo como contrincante al Horta.

ROCA.

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer.

Nacidos:
Ninguno.

Fallecidos:
Ninguno.

Matrimonios:
José Ferrer Ferrer con Mercedes Miró Ivern.

CASA MALE

Gran surtido artículos

1.ª comunión: Trajes:

Cordones: Cruces:

Guantes

Equipo eléctrico

TALLERES
ASSENS

del automóvil

Reparación de maquinaria eléctrica - Motores - Dinamos, etc.

Acumuladores TEM

Indicador de carga

baterías VOKES

Taller especializado en Magnetos

Calle Colón, 9

CINTURONES y MONEDEROS

ofrece a sus clientes la CASA COCA por haber recibido las colecciones para la presente temporada. Lo más elegante. Por estar especializada la CASA COCA en los artículos de piel garantiza las calidades. Conde de Rius, 7 - TARRAGONA

AGUA DEL CARMEN DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA

Difficilmente se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su eficacia en marcos, indigestiones, ataques nerviosos, desarreglos periódicos, etc.

Lleva más de dos siglos de fama mundial

BANCO COMERCIAL DE BARCELONA

CAPITAL: 25.000.000 de pesetas, totalmente desembolsado

Casa Central: BARCELONA, Paseo de Gracia 3 y 5

Telegramas y telefonemas: COMBANK

Sucursal de Tarragona

Apodaca, 24 - Teléfonos 40 y 515

Agencia «Bolsa de Tarragona»

Rambla de S. Juan, 17 Teléf. 59

Depósitos de valores (con numeración en el resguardo) — Compra-venta de valores — Disponemos de títulos de la Deuda del Estado y de los valores industriales más corrientes para entregar en el acto de la operación — Negociamos toda clase de títulos amortizados — Concedemos créditos con garantía de valores — Cuidamos de los servicios de canje y agregación de hojas de cupones, estampillaje, etc., etc.

CAMARA AGRAZADA CON COMPARTIMIENTOS DE ALQUILER

Giros y cartas de crédito — Transferencias postales y telegráficas — Cuentas corrientes en pesetas y en monedas extranjeras — Ajustes de cambio para el comercio de importación y exportación — Descuento y negociación de papel comercial, y en general

CUENTAS DE AHORRO CON LIBRETA.

Abonamos los siguientes intereses:

Imposiciones a vista, con ocho días pre aviso 3 % anual
Imposiciones a seis meses plazo 4 %
Id. a un año plazo 4 1/2 %

FACILITAMOS CHEQUES PARA EL PAGO DE ADUANAS.

SUCURSALES Y AGENCIAS

Tortosa - Olot - Valls - Amposta - Mora de Ebro - Vendrell - Torredembarra - Vilaseca - Morell - Arbós del Panadés - Gandesa - Ripoll - Santa Coloma de Queralt - Seo de Urgel, Montblanch y Puigcerdá

SUGGESTIONS

D'UN ULL D'INFANT

D'aquell ull d'infant, rodó i esbatanat,
davant del llamí o de la joguina,
jo en diria un cel sense boirina
on mai passa una ombra de pecat.

L'INFANT I L'ESTEL

Diu l'infant — gest desimbolt i galta fina —
—Tot el meu goig seria una joguina!
El timbal o l'escopeta de pistó,
la tartrana o el cavallet de fira
no em plaurien com l'estel voleiador
que el vent estira.
I jo dic: — O la joia d'aquell instant
en què l'estel perdut es va allunyant!
Ara fug ara torna lentament,
vetaquí la teva fantasia,
quantas vegades se l'emporta el vent
de cada dia.

LA MAINADA SURT D'ESTUDI

Quan d'estudi la mainada va sortir
—el cor encés i la cara enriolada—
sembla talment que una gàbia es vagi obrint
i pel carrer s'escampi l'ocellada.

DEL GOIG

Ens vessa el goig com una copa plena,
del cor als ulls, amb mesurat delit,
sense ni un bri ni una ombra de neguit,
endut només per la il·lusió que el mena.

Fluctua al vent per un instant, perdut,
i ens omple d'una llum tan amorosa,
que abans que el nostre veire sigui eixut,
cerquem de nou el goig en cada cosa.

DEL SOL D'UN MATI DE BOIRA

Diria que no s'ha deixondit
de tant com l'enfarfega la boirina,
sembla un ull de noia avergonyit
sota la randa d'una mantellina.

FRANCESCA MARTORELL.

Del valor de la Dona en la societat

Les intel·ligents i actives directores de l'Associació de Cultura de la Dona Reusenca, han pregat l'Institut de Cultura, de Barcelona, per a que col·laborés en aquest número de la Fulla femenina que amb tant d'encert publicuen mensualment. Hi accedim molt complagudes, per bé que un xic cohibides amb la temença de no saber posar-nos al nivell de les nostres benivolgues companyes de Reus que han palesat, en les publicacions fins ara aparegudes, una cultura amb base molt ferma i una agradable manera en el dir.

Nosaltres, de què podríem parlar, si no és de la dona? Així, farem, passant una mirada una mica ràpida sobre la valor que representa en la societat.

Us heu preguntat, benivolgues lectores, quina pugui ésser aquesta valor? Si em dirigís exclusivament a les noies que integren aqueixa important i ben informada Associació, la pregunta seria endebades, perquè prou ens han contestat afirmativament amb la seva actuació, però parlarem també per a les altres, per a les que no hi pertanyen encara.

Us heu preguntat, repeteixo, alguna vegada quina valor podeu representar en la vida social? Segurament que moltes em

respondrien que no i, en un acte d'humilitat, dirien que consideren tan migrada llur valor que no han pensat mai que es pogués cotitzar al costat d'aquelles que representen el què hi ha de més enlairat en el camp social. Hi haurà altres dones (segurament aquestes que no troben entre les que em lleixen) que hauran considerat aquesta qüestió i, en un moment de superbia o de pròpia satisfacció, s'hauran dit que som un factor indispensable en el bon funcionament de la societat.

No convé deixar-se dominar per la idea de que no som ningú ni de res no volem. Així és un error. Quan Déu ens posà al món és de creure que hi hem de representar el nostre paper i hem de procurar, per tots els mitjans sortir airotes de la prova. No convé, tampoc, caure en l'exageració de creure'ns essers superiors, capaces de realitzar-ho tot sense altre ajuda que el nostre voler. Es cert que les persones que pertanyen a aquest darrer grup, són les que triomfen de les altres.

Les primeres, creient-se incapaces de tot, no intenten el més petit esforç per ocupar llur lloc; les segones, encara que algunes vegades es dirigeixin per viarany pels quals no haurien

d'internar-se, tenen més probabilitats de triomfar, i de fer quelcom de profit.

Per dirigir encertadament les nostres aptituds és precís no deixar-nos dominar per impulsos. S'ha d'enfrontar la vida acceptant, en principi, les coses tal com son, siguin o no siguin agradables; hem de reflexionar seriosament sobre allò que podem fer en bé de la humanitat. Moltes vegades realitzarem aquest benefici amb sols procedir com cal dintre l'aparentment reduït cercle de la família i de les nostres amistats. Aquest cercle es multiplica en allunyar-se de nosaltres aquells que el formaven perquè transmetran la nostra influència als altres cercles que ells formaran, dels quals en poden neixer d'altres, fins a l'infinit.

Ja podeu veure, les més tímides, com no és necessari actuar en públic. Naturalment que convé que hi hagin dones que surtin del cercle familiar per exercitar llurs energies en l'ample camp social i també, si voleu, en l'estudi de les ciències o de les arts. En el camp social poden ésser variadíssims els caires de l'actuació de la dona i es molt de recomenar que aquelles que, després d'un reflexiu examen sobre les aptituds que posseeixen, sobre els coneixements adquirits i sobre el grau d'energia indispensable, s'hi vegin amb forces, surtin de la llar i en lloc apropiat exerceixin llur apostolat.

Però tornant a aquelles que no es veuen capacitades per emprendre aquesta obra, es menester recordar-los que fan mal fet embolcallant-se en llur mantell i tancant els ulls a tot moviment de la humanitat. La humanitat està constituïda per societats i la societat per famílies; i el centre motor de la família, qui és? Diguin el que vulguin els que no opinen així, però no hi ha dubte de que és la dona.

Veieu, sino el que succeeix a les cases quan manca el pare o la mare. Deixem apart la qüestió íntima de sentiment, que és agè al què tractem ara. Em refereixo tan sols a les conseqüències morals. En el primer cas, la majoria de les vegades la família sofreix un gran trastorn econòmic. El pare és el que guanya el pa i amb ell desapareix el benestar de la llar. Però la mare reacciona, organitza la vida de manera diferent per rea-

litzar economies i procura, per tots els mitjans inculcar als seus fills l'amor a la virtut i al treball, i sap preparar-los per a que siguin homes útils i al degut temps retornin a la família, amb llur treball, la situació folgada que abans disfrutaven.

En l'altre cas: falta la mare; el pare no pot abandonar el treball, els fills si son petits queden a mans de persones mercenàries, i si son grans, sols; ja han ultrapassat l'edat d'una vigilància que únicament és acceptada si prové de la mare. Els nois no es preocupen d'estudis ni de treball; les noies, deixades a llur voluntat, abandonen la casa per reunir-se amb amigues i anar a passeig i a espectacles; la llar perd tot l'atractiu i el pare no trobant-hi caliu es refugia als salons del cercle o del casino. Com podeu veure la família queda desfeta. No us deia abans que la dona n'era el centre? Doncs bé, si la societat és constituïda per famílies, no podrà negar ningú que la dona sigui el centre de la societat. Així sí, ha de procurar ésser-ne el centre perfecte.

Creieu que això s'obté sense esforç? Ben cert que no. Ha de començar la preparació en els primers anys d'escola. Es precís aprendre molt i quan els anys d'aprendre més encara; hem d'illustrar-nos tant com poguem per triomfar en la nostra comesa. La vida és molt complexa i la dona ha de trobar-se preparada per a totes les seves contingències. Es ella la que ha d'informar la intel·ligència dels seus fills quan en un desig precoç de conèixer els secrets que la vida amaga, es dirigeixen a ella per a que satisfaci llur curiositat. Li serà sempre possible ésser encertada en les seves respostes, concretes o evasives, segons el cas exigeixi, si no posseeix una cultura equilibrada que li suggereixi a l'acte el què ha de respondre?

D'aquesta primera educació depen moltes vegades l'esdevenidor dels fills i la seva repercussió en la societat.

com és gran la responente Ja veieu, benivolgues lectores, com és gran la responsabilitat que hem adquirit davant de Déu i dels homes, pel sol fet de pertanyer a l'anomenat sexe feble. Jo, a dir la veritat, no hi sé veure la debilitat!

MAIG

Amiga, oreneta viatgera que teixeixes en l'atmosfera quieta d'aquest capvespre pallid, la xarxa invisible dels teus vols, atura't, plega les teves ales blaves i escolta'm....

El silenci jau damunt la ciutat que s'és adormida en un somni prematur i sols el teu xisclar estrident trenca la monotonia dolça d'aquesta hora. Allà a ponent, el cel apar una donzella vanitosa, que ha anat empravant-se tots els seus vestits, des de les daurades gasses impalpables, fins a la porpra de les sedes cardenalícies... Ara, una llarga pro-

cessó de núvols va desfilant damunt la posta i cada un d'ells, tot vestint-se d'una orla de foc, en rep el darrer bes, mentre tu, oreneta, talment com un pensament torturador, segueixes ratllant l'aire amb l'espiral infinita del teu vol.

El sol no és post encara i, per entre els núvols, tantost fa ganxotes, com guaita amb la faç pallida d'un malalt que somriu.

Gemega un carro que passa... el silenci es fa més dens i damunt d'ell hi neix l'amenaça de la nuvolada fosca que llisca baixa, pesanta, donant al paisatge

les tonalitats grises d'un dibuix al carbó.

Què fas tu, mentres tant, oreneta peregrina? Has tingut un gest de rebel·lió i has fugit de la simetria dels teus cercles com sageta animada, desapareixent enllà de les teulades; no sé per on tornes, ni si ets tu mateixa, però al cap d'un moment la teva silueta d'oronell neguitós senova el seu vol incansable... Per què has tornat? Oh, qui com tu pogués fugir cel enllà, per un camí imaginari teixit en mars de llum i fet d'esperances i il·lusions, camí que porta espai amunt cap als països fantàstics on sols hi arribes tú, ocell, pensament, anhel o folla quimera d'una ànima inquieta cansada de tant caminar arran de terra....

.....
Els núvols passen baixos i el poble defalleix sota aquests cel gris, arrugat, fosc d'amenaça.

Plou. Les gotes d'aigua cauen ràpides, vibrants, amb el sò d'un trepig de multituds. Dringuen damunt dels cristalls, ratllant obliques i amb un gest de violència les raçanes de les cases, mentre a baix, la terra les recull dolçament, vessant-ne el perfum agre-càlid de la saó. Les teulades gotegen, s'enfosqueixen els portals, gemegen les fulles colpejades per la fúria de l'aigua i brillen els tolls al carrer....

Però l'ira de la pluja va passant. Ara diu la seva lletania lentament, gairebé apagant-se com l'oració d'una monja que s'allunya poc a poc... Ja cau amb colpejar dolçíssim i el seu cant de monotonia va glossant els nostres pensaments, fent-ne una simfonia trista que desperta cansons dormides en els recones de la nostra fantasia, estranyes cançons sense lletra que es deixonden al apagar-se el compàs de la pluja.

I a través del vel finíssim de les últimes gotes, maig, irònic, somriu....

I la seva rialla aclareix el cel i embesteix els núvols que fugen avergonyits, empenyent-se els uns als altres, com un aixam de pensaments tètrics que un mot amorívol arrenca i s'emporta lluny.

Les últimes gotes d'aigua s'es-corren per les fulles, rellisquen tot acariciant-les i es gronxen a la punta de cada brot condolguendes de deixar-lo. Les eures s'enfilen més amunt, els pàmpons s'estiren, s'obren les flors i tot aixampla els braços.

La campana desgrana poc a poc la pietat de la seva veu — batega encara en l'aire un plor contingut — i la tarda, vençuda, evapora en la calma del crepuscle blau, mentre el perfum de les roses ens embolcalla com una cosa viva....

A. BRUNET MAGRANÉ

Decoració i embelliment de la llar

Conferència donada a la

«Associació de Cultura de la Dona Reusenca»

Un tema extraordinàriament suggestiu és aquest de la decoració i embelliment de la llar, per l'interès immediat que desvetlla. La llar—aquesta realitat tan espiritual o aquesta espiritualitat tan tangible, com vulguem qualificar-se—que junta sota un denominador comú a la família i al sostre, a cossos i espèrits, reclama de tots una atenció gran, al menys, com si del mateix es tractés.

He de confessar, però, que si no hagués estat l'afany de contribuir d'una manera directa a la bellíssima tasca que porta a terme aquesta benemèrita Associació, hauria evitat a tota costa el risc que per a mi suposava el parlar d'un tema de la llar a un auditori relacionat tan d'aprop amb aquest afer i amb més probabilitats que jo de sortir a través de la qüestió.

Voldria remarcar al començament d'aquesta dissertació, que abreujaré tot el possible, la impossibilitat d'un camí definit per aconseguir l'embelliment de la llar; aquest embelliment ha de satisfer, abans que tot, el criteri estètic de l'operador i la varietat de criteris personals dona una gamma extensa de solucions, que fa més interessant encara l'aspecte de la decoració, pel tò personal que és possible imprimir i distingir en tots els detalls.

La decoració i embelliment de la llar, no per cosa personal, de nuclis selectes ni és tampoc un murri nascut esporàdicament en les famílies. Es ben bé una necessitat, que no és gens nova, però que en el trans curs del temps ha sofert una devaluació, una retrogradació amb relació a l'avenç de les dèries coses. Es lamentable comprovar que hom satisfia millor aquesta necessitat en la casa dels antics que en la dels moderns, malgrat la varietat d'elements de que disposa avui la civilització, en apòi del desenvolupament de la decoració anterior.

Aquesta necessitat de l'embelliment de la llar és evident si es considera que l'harmonia conseguida en l'ordre de les coses de la casa es reflecteix invariablement en un motiu de benestar, de satisfacció íntima, i aquest benestar ajuda a mantenir un optimisme sa que no abunda en la gent dels nostres dies.

La preocupació per l'embelliment de la llar és de tots els temps i més dels antics que dels nostres. Una ràpida consideració dels materials que ofereixen els historiadors i arqueòlegs dona la prou idea de la magnificència amb que els antics revestien l'interior de les seves residències; no pas la magnificència exhibida herant i bigarrada que avui pot veure's de moltes cases tingudes per de bon gust, sinó el conjunt magnífic que feien les pintures murals, els mobles, les columnes, tots els elements de construcció i d'ús continuat.

L'habitació moderna ha experimentat, en aquest sentit, una sensible decadència, representada per l'enfaticat per l'absència d'assumptes decoratius. Hom descuida l'embelliment de la casa, o bé preté aconseguir-lo a costa de juntar-hi objectes, més o menys decoratius, gairebé sempre de valor artístic d'últim. I cal sovintament en un dels resultats forçosos de la tentativa: o el magatzem de coses maicades de valor estètic, sense altra missió

que emplenar els llocs que el criteri mal orientat del propietari no ha sabut ocupar millor. Freqüentment hom troba els dos resultats a la vegada.

* * *

La decoració i embelliment de la casa—havent de respondre a les mateixes necessitats que aquesta—no pot fer capital apart en la seva consideració. La casa i els mobles, l'estructura i la distribució, la llum i els colors, les dimensions i el nombre d'elements decoratius, han de servir una tan justa proporció, que un criteri idèntic hauria de presidir la concepció d'una i altra cosa, o—en defecte—una íntima associació d'idees, fruits d'una felicitat interpretació.

Res tan personal, però, com aquest criteri. Els canons de la bellesa, de tant subtils, s'amoïllen amb tota facilitat i cristallitzen una pila de realitats personals, més o menys, com ja en començar hem fet remarcar. Tot amb tot, no podem perdre de vista un objectiu ben concret: la utilitat immediata de la llar i de tots els seus elements. Es a dir, tant la casa com els mobles, són elements destinats a servir un servei i aquest servei, per la mateixa raó que és el motiu de la seva existència, ha d'ésser la finalitat a la qual necessàriament han de tendir.

Es pueril alegar que les ornamentacions afegides contribueixen a millorar l'aspecte de la cosa. Les coses que tenen un objectiu determinat, si se'n allunyen perdien també la seva caracterització. És inútil, per exemple, demostrar—en el cas dels mobles—que una taula amb els seus profusament esculpats a la seva superfície plena de relleus serà una taula bonica; primàriament deixarà d'ésser una taula i no serà més que un objecte per a col·locar en una vitrina. La taula bonica serà aquella altra que, sense deixar de cumplir la seva missió peculjar, sinó més aviat afavorint-la, ofereix una esveltesa de línies, una puresa d'elements, una solidesa i lleugeresa remarcables. Sense renunciar a aquesta finalitat, la taula trobarà múltiples motius de aconseguir el seu embelliment en la varietat de materials i les diferents disposicions que l'artista pot combinar a l'hom de la creació. I així mateix podem aplicar-ho a les habitacions i a les façanes, on l'arquitectura havia arribat a acumular una col·lecció inútils amb pretext d'embelliment.

Sortosament la serenitat s'imponeu. L'arquitectura com l'art embelliment van deixant-se dels enfarfecs efectistes que els havien portat a una orgia decorativa, i l'hom otorga a la línia i al volum la seva justa valor amb relació a la funció per a la qual han de servir. I ressuscita la simplicitat que avui, com en l'antigor, és sinònim de confort i bellesa, els dos ideals a perseguir en la realització de la casa.

Apoiar l'embelliment de la llar en una multiplicació d'elements decoratius i en una juxtaposició d'estils i espiralitzacions imaginàries, és donar valor efectiu a la quincalla, més cridanera i vistosa que els metalls autènticament nobles. En la simplicitat es trobarà l'equilibri de les coses de casa i en l'harmonia distribució es conseguirà valorar estèticament el conjunt.

(Continuaré.)

Les sorpreses de l'alba

Ai, el sol, quin oriol!
Ai, el mar ple de sagetes!
Ai, — xiu de tallants — el vol
de les orenetes!

Ai, el serení frescal!
Ai, l'envit de les trasqueres!
Ai — brolladors a mig salt —
rengles de palmeres!

Ai, l'ona rompent, quins cants!
Ai, la barca, que dansaire!
Les gavines voleiants,
com abracen l'aire!

Ai, castell-de-foc immens!
Matí, llum que t'encomanes!
Ai, Brandant et fan encens
totes les campanes!

Miquel Melendres i Rué

De cultura literària

Noves orientacions

Escampem l'esguard per l'Europa literària contemporània i als que sentim en catòlic s'ens dilata l'esperit, veient tota una bella florida d'escriptors, que després d'una pelegrinació més o menys llarga, més o menys dolorosa, a través les regions de la tenebra, s'han sentit redimits un dia per l'albada lluminosa de la Veritat.

Joergensen, Chesterton, Papini, Huysmans, Psichari, Maritain, Bertrand, James, Claudel, per citar-ne algunes, capdavanters eminentes en el camp de l'heterodoxia, han seguit la ruta d'un Saül, d'un Agustí, d'un Neuman.

Dintre els amples horitzons del catolicisme llur personalitat literària hi ha pogut engrandir-se i enrobustir-se, respirant-hi lliurement els aires purs de la veritat, que es la llibertat dels esperits.

¿Qui no ha remarcat aquest fenomen, accentuat modernament, i que la literatura a l'escriure la seva història no podrà deixar de subratllar?

* * *

¿Quina orientació ha pres la ploma d'aquests literats, finida l'etapa inquieta i tenebrosa de la seva vida?

Els temes no han minvat ni en nombre, ni en fecunditat, dins del camp catòlic. La ploma no ha perdut el tremp d'estil vigorós, en que es tradueixen els temperaments de força intel·lectualitat.

Tot el contrari. La ploma d'aquests convertits ha guanyat en serenor i fortitud, perquè ha vibrat amb la profunda emoció de la descoberta d'un nou món intel·lectual i estètic.

Llurs sentiment vigorosos, il·luminats per les noves resplandors de la Veritat, han sentit l'emoció de la meravella, com la sentiria l'ull, orb des de la naixença, en contemplar la natura, si se li esquinçés el tel que té caigut damunt les nines.

Una intel·ligència tenebrosa sobtada per la llum. Sensacions profundes de claror després de mitja vida de desorientació.

No ens és permès envejar l'ha ver estat un temps fora de la cleda de la Veritat. Però cal reconèixer que els que sempre hem estat dins, no hem sentit les profundes emocions d'una revolució espiritual seguida d'un descobriment.

Ultra que la cultura general no ens perdonaria desconèixer els homes que representen una corrent d'espiritualisme, la més intensa actualment dins el món de les lletres — és interessant conèixer les inquietuds espirituals — que no hem viscut per nosaltres mateixos — seguint les pelegrinacions d'aquests literats a través de llurs obres.

Aquest selecte companyerisme ens empenyerà a sortir dels mollos vuitcentistes, en els quals són forjades ancara algunes con-

cepcions de cultura, potser per una mena d'inèrcia.

* * *

Deixem apart els llibres inspirats pel fervor en la recerca de la llum, revelacions autèntiques de l'esperit humà, llibres que prenen manta vegada la forma de novella psicològica o d'obra apològica; i constatem — justament — el fet, que els dits literats, de tan diverses nacionalitats com són, com per instint, han cercat en els temes, més genuïnament cristians, el pensament de llurs obres, que més els hi han merescut les honors de l'universalitat.

Cito algun exemple dels més expressius amb els títols de les versions castellanques o catalanes:

França, on els literats neo-catòlics formen un bloc interessantíssim, ens ha donat *Santa Teresa* i *San Agustín*, de L. Bertrand i *El llibre de Sant Josep*, de F. Jammes. Del danès Joergensen són *Santa Catalina de Siena* i *San Francisco de Asís*. Chesterton, el popular anglès, ha escrit *Sant Francesc d'Assís*, i Papini la *Història de Cristo*.

Aquestes obres són prou per a demostrar de la manera més palesa que els temes de cultura cristiana són els que presenten a les mentalitats privilegiades un horitzó més ample de veritat i de bellesa i un fons més abundant i variat de psicologia humana, admirablement profundada pel sobrenaturalisme de la gràcia.

Són obres que en un esperit mitjanament culte desafien quant a interès a les millors obres de ficció fantàstica.

Cal, doncs, no restar al marge d'aquesta nova orientació en la literatura europea.

Cal que la nostra predilecció literària es decanti vers aquesta nova producció de corpenedor argument i bella forma.

P. X.

Secció Infantil

Nit estelada

Era una nit estelada
qu'el cel semblava florit
la llum de lluny brillava
i sa cara platejada
reflexava l'infinit.
El poble adormit estava,
silenci i pau i regnava
i sols la quietud trencava
el brugit d'un aligot
que prop del poble passava.
I molt fosques i llunyanes
sonaven les campanades
de la quieta mitja nit
sense cap paraula, ni fressa, ni crit.
Oh formós silenci de la mitja nit!

CONXITA SIMO
(10 anys)

Reus, 13 - II - 30.

Cultura de la Dona de Montbrí del Camp

El Dr. A. Frias, Director de l'Institut de Puericultura de Reus donà una conferència en el local de Cultura de la Dona.

El conferenciant fou escoltat per totes les sòcies i la majoria de dones de Montbrí, a totes les quals foren ben profitosos els consells i ensenyances referents a la manera com deuen cuidar-se els nens en els primers anys.

Del mateix grup ens comuniquen que estant preparant una excursió a Montserrat.

RIUDOMS

Es vegé en extrem concorreguda la conferència donada del senyor Salvadó Sedó de Reus. Es presentaren diversos clixés de diferents panorames i monuments artístics molt ben descrits pel conferenciant.

Continuen amb tot l'entusiasme amb que foren començades les lliçons establertes per aqueix grup.

VILAFRANCA DEL PANADES

Un estol de senyoretetes de Vilafranca treballa intensament per a la creació d'una Entitat germana de la nostra.

Desitgem que l'èxit més falaguer les acompanyi en totes les gestions.

BIBLIOTECA

Es oberta tots els dies de 6 a 8 i mitja de la tarda.

El recolliment i el confort amb que ha estat resolta ofereixen un atractiu a la llegidora. Un ben organitzat servei de biblioteca circulant posa al seu abast un nombre il·limitat de llibres, els quals periòdicament son desinfectats.

ILLIÇO DE CUINA

PESOLS A LA PROVENÇANA

2 quilos de pèsols.
100 grams de cansalada viada
50 grams de llard.
50 grams de mantega.
4 cebetes tendres.
25 grams de farina.
1 lletuga d'ensiam.
Maggi.

Posarem una cassola a foc regular amb el llard i la cansalada tallada a daus. Quan la cansalada sigui mig cuita, hi posarem la ceba trinxada ben fina. Així que comenci a rossir-se, hi tirarem l'ensiam ben trinxat, 3/4 de litre d'aigua, sal, pebre blanc i nou moscada.

Quan l'aigua arrencherà el bull hi posarem els pèsols engrunats, les cebetes pelades i deixarem que acabin de coure's tapats.

BEURRE-MEUNIER

A foc suau, pastarem bé la mantega i la farina; ho afegirem als pèsols amb unes gotes Maggi, quan aquests siguin mig cuits.

PRESENTACIO

Els servirem dins d'una plata fonda calenta, o bé amb una llegumera prèviament escalfada, col·locada sobre una plata recoberta d'un tovalló.

Els clixés que il·lustren aquesta edició han estat facilitats per doña Carme Martí, fundadora de l'Acadèmia Central del seu nom.

Vestit de tarda, crespó georgette negre llis, finalment plegat. Du un coll en crespó rosa o blanc, acabat amb un plegadet.

Vestit dos peces, de llana color verda. Brusa de crespó o satí rosa pàlid adornada de petits plecs. Coll amb un nus passat per damunt de la jaqueta.

En tres grups es poden dividir els vestits propis per a la present temporada.

En el primer hi entra tot el referent a la vida activa, a plè aire, vestits d'esport o de viatge, de camp, de platja o de balneari.

Al segon grup perteneixen els vestits i conjunts destinats a la vida de ciutat, vestits de jaqueta, abrics i vestits i abrics combinats.

El tercer ens dona la nota de gran vestir, trajes de tarda, de bridge i conjunts apropiats per a les reunions elegants de Primavera.

Diferents casos de modes presenten una col·lecció variadíssima de jerseis per a golf i tennis.

La brusa supleix ventajosament el jumper. En general es fan de colors clars, el més corrent blanc.

En les faldilles, el vol comença a l'alçada dels malucs, en les unes, i en les altres des de la cintura. Es confeccionen també en bandes verticals eixamplades en llur base.

En vestits de nit dominen els colors pàl·lids, rosa, verd poma i blanc.

Trajo sastre de llana mesclada gris, marró i blanc, i llana marró llisa. Coll d'organdi crems i botons de metall.

Vestit de crep satí color fúcsia. Du una armilleta plegada, de crespó blanc. Coll i guarnit de les mànigues, del mateix crepó, brodat de petits puntets del mateix to del vestit.

ACADEMIA SVBIRA
Tall i confecció sistema "MARTI"
Raval alt de Jesús, 20
REUS

Oficina de Farmàcia de **Centre d'Específics**

Francisca Cavallé i Pi

Acurada preparació de fórmules magistrals amb productes de les mes acreditades marques

Oxigen pur
Injectables

Extens assortit en Perfumeria de producció nacional i estrangera

Aigües minerals
Ortopedia
Herboristeria

Raval Mit de Jesús, 40 - Teléf. 9.8

Avisant per telèfon es reculliran i es serviran els encàrrecs a domicili

JOIERIA **PLATERIA**

Gustau Yes

Palais de Nouveautés

Barcelona - Sevilla

Carrer Major, 1, bis **REUS**

RELOTGERIA **BISUTERIA**

TISANE CISBEY
(llamada de SANTÉ)
de los Ribates Trapenses
compuesta únicamente de plantas medicinales

Remedio contra el Estreñimiento y las afecciones, derivadas males del Estómago y de los Riñones, Vicios de la Sangre, Granos, Congestiones, Migrañas, etc.

Precio: 2'10

DE-VENTA:
Centros de específicos, principales farmacias y droguerías
Laboratoric TIC, Torrente de las Flores, 73, Barcelona.
EN TARRAGONA:
DROGUERIA SANS

Gran Hotel **de Londres**
De primer ordre

EL MES IMPORTANT DE REUS

Nou propietari:
EULOGI BORDAS
Cal·lefacció central

Centro Naturala

Sucursal número 5, exclusiva para toda la provincia de Tarragona de casa "Santiveri, S. A." de Barcelona
Arrabal Alto de Jesús, 7 - REUS

Productos Alimenticios, Dietéticos y de Régimen recibidos diariamente de la fábrica.

Panes exclusivos para restreñidos, delicados del estómago y **DIABÉTICOS**.

Poderosos alimentos puramente naturales para **NIÑOS ESCROFULOSOS**.

VITAMINS, FÉRTIS - GERMOS, ABATE KNEIPP - ALIMENTOS LIN, ABATE CORNELIO

Distribuidores de los Productos **SANATORIUM**, preparados por el Dr. Ddo. J. García Roca
Arrabal Alto de Jesús, 7 - REUS

A. Apta Médico - oculista
RAMBLA SAN JUAN, 27, 1.º

FUMADORS

PAPEL GARLETS OLOT.

ENGOMAT
Demaneulo en tots els estancs

Telefunken Radio

Receptores eléctricos directos a la corriente del alumbrado : : **TELEFUNKEN**

Equipo completo del Telefunken 30 w. con Altavoz L. 666, **506 Ptas.**

Equipo completo del Telefunken 40 w. con Arcofón 3, **1,320 Ptas.**

Todo Europa y África dentro del hogar con potencia y sonoridad

Demostraciones y ventas **Lampisteria J. BONADA**
UINON, 26 - TARRAGONA

LAS MEJORES VELAS LITÚRGICAS PARA MISA Y EXPOSICION

escrupulosamente fabricadas, ateniéndose a los preceptos que la Sagrada Congregación de Ritos dictó con fecha 14 de diciembre de 1924 y marcadas con el tanto por ciento de cera de abejas que contienen, lo cual acredita su liturgia.

Pida explicaciones y consulte precios a la

Fábrica de Cerería y Bujías
DE
José M. Gispert
Casa fundada en 1835

DESPACHO: Plaza del Castillo, núm. 5 — **REUS (Tarragona)** :: FABRICA: Calle de la Mar, núms. 22, 24 y 26

Clases económicas para iluminaciones **Grandes existencias en todo el ramo**

CRONICA RELIGIOSA

SANTOS DE HOY

Santos Isidro Labrador; Juan B. de la Salle, fd.; Torcuato Testafonte, Sagundo, Indalecio, Cecilia, Esquillo, Eufasio, obs.; Marcio, Isidoro, Dimpna, vg.; Dimpnia, mrs.

SANTOS DE MAÑANA

Santos baldo, ob.; Juan Nepomuceno, pb.; Auda, ob.; Aquilino, Victoriano, Genadio, mrs.; Honorato, Dómnolo, Posidio, ob.; Máxima, vg.; Fido, cf.

SAN ISIDRO, labrador

San Isidro, natural de la villa de Madrid, corte de los Reyes de España, fué casado, y tuvo por mujer a María de la Cabeza, gran sierva de Dios. Era labrador, y trabajaba a jornal, viviendo a un hombre rico de dicha villa. Era muy devoto, callado y amable con todos. Madrugaba muy de mañana; antes de ocuparse en la labor del campo, visitaba las iglesias, oía misa y se encomendaba a Dios, empleando mucha parte del día en oración. El demonio, envidioso de ver tanta virtud en un pobre labrador, hizo que le pusiesen mal con su amo, diciendo que gastaba el tiempo en otras cosas y no cuidaba de su hacienda; fué el amo a ver la verdad del caso, y allí que los ángeles araban por él. Fué muy caritativo con los pobres; y después de haber obrado Dios innumerables prodigios por su sierva, y queriéndole premiar su caridad y virtudes, le dió a conocer cómo se le acercaba la hora de su feliz tránsito, para el cual se dispuso con mucho fervor y devoción, y descansó en paz a los 28 de noviembre de 973.

CORTE DE MARIA

Hoy se hace la visita a la Asunción de Nuestra Señora, en la Catedral.

CUARENTA HORAS

Se celebran en la iglesia de las MM. Descalzas, siendo las horas de exposición del Señor de ocho a once por la mañana y de cuatro y cuarto a ocho, por la tarde.

Terminan el día 15 y a la siguiente empezarán en la iglesia del Pío Hospital.

CULTOS PARA HOY

SAN FRANCISCO. — Tarde, a las seis y media, rosario y novena de San Pancrasio.

SAGRADO CORAZON. — Durante la misa de siete y media, novena de Santa Rita.

SAN LORENZO. — Misas a las seis, seis y media y siete.

A las diez y media, oficio solemne, cantado por la capilla del señor Roig.

Tarde, a las seis menos cuarto, rosario cantado, sermón por el Profesor de esta Universidad Pontificia, Rdo. Dr. don Gabriel Ferré y gozos del santo.

COLEGIO DE JESUS MARIA.

Las misas de siete y ocho y media, como también los ejercicios de la tarde serán ofrecidas por las intenciones de doña Emilia Corbella de Aige.

CULTOS PARA MAÑANA

SAN FRANCISCO. — Tarde, a las seis y cuarto, vía-crucis, rosario y novena de San Pancrasio.

SAGRADO CORAZON. — Durante la misa de ocho y media, novena a Santa Rita.

TRINIDAD. — Tarde, a las cinco, rosario y vía-crucis.

COLEGIO DE JESUS MARIA. — Las misas de siete y ocho y media, como también los ejercicios de la tarde serán ofrecidas por las intenciones de doña Margarita Corbella, de Tarragona.

Els Sants segons el poble

GOIGS

en loança de sant Isidre llaurador, qual imatge es venera en son propi altar de l'esglesia parroquial de santa María de la ciutat de Mataró

(FRAGMENTS)

Puix en la Patria eternal sou el nostre intercessor gardeu-nos sempre de mal sant Isidre llaurador.

Mentre el segle onzè corria nostre Déu, va ésser servit que nasquessin a Madrid quan el moro ja en fugia puix amb fe reconqueria don Alfons, l'Emperador, etc.

De lo món l'art més antic i més útil professareu i de mosso vos llogareu a casa d'un noble ric, a on de Déu l'enemic vos tractà amb crudel rigor, etc.

Oint l'incruent sacrifici devot éreu exemplar. Per això a jornals tornar tocàveu gran benefici, tenint a vostre servici del cel un treballador, etc.

Deslliureu, doncs, vostres camps de malures i glaçades de sequeres, pedregades, de mal, vents, aiguats i llamps. Oin des del cel els clams que us alcem del fons del cor, etc.

Dictats per don Salvador Llanas i Rabassa, en Mataró, 1909.

Edit. i libr. pontificis. H. de la V. Pla, Barcelona.

Mes de María

DURANTE EL MES DE MAYO SE PRACTICARA EL DEVOTO EJERCICIO DEL MES DE MARIA

Mañana

- A las cinco y media: Sagrado Corazón.
- A las seis: San Juan.
- A las seis y media: Hospital.
- A las siete: Capilla del Claustro (Catedral), Hermanas Carmelitas Terciarias (Vetlla) y San Miguel.
- A las siete y media: Carmen.
- A las ocho: Capilla del Santísimo (Catedral), S. Juan San Francisco, Sagrado Corazón y Trinidad.
- A las doce: Capilla del Rosario (Catedral).

Tarde

- A las cuatro y media: Jesús-María.
- A las cinco: San Pedro.
- A las cinco y media: Presentación.
- A las seis, Sdo. Corazón (Agustó).
- A las seis y media: Carmen, Beaterio de Sto. Domingo
- A las siete: Sagrado Corazón y San Miguel.

Noticario de las Asociaciones y obras católicas

EJERCICIOS ESPIRITUALES EN LA ENSEÑANZA.

Durante los días, hoy jueves, viernes y sábado, las actuales alumnas del Colegio de Nuestra Señora y Enseñanza, desde los siete a los quince años, practicarán los santos Ejercicios, ateniéndose al presente horario:

Por la mañana, a las 8,30, entrada al Colegio. A las 9, misa. A las 9,30, lectura espiritual. A las 10, plática. A las 11, Rosario. Examen.

Por la tarde, a las dos y media, entrada al Colegio. A las tres y media, lectura. A las cuatro, vía-

crucis. Tiempo libre. A las cinco, plática.

Quedan invitadas las ex alumnas que no pasen de los quince años, a los citados actos que terminarán el próximo domingo con la primera comunión de varias niñas de las clases del Colegio, a las siete y media.

¿Callos?

En tres días estirpa totalmente callos y durezas, ojos de gallo y juanetes el patentado **UNGUENTO MAGICO.**

Rechaza las imitaciones. En farmacias y droguerías, 1,60 ptas., por correo, 2,00 pesetas.

FARMACIA PUERTO.—Plaza S. Ildefonso, 4.—MADRID.

VIDA ESTUDIANTIL

Oposiciones a ingreso en el Magisterio Nacional

La Comisión gestora de opositores al Magisterio de esta provincia ha publicado la circular que transcribimos a continuación: «Oposiciones a ingreso en el Magisterio Nacional. — Comisión de Tarragona.

Distinguido compañero: Suponemos en su poder la primera de nuestras circulares en la que, entre otras cosas, le indicábamos la necesidad de contribuir con la cuota de diez pesetas a los gastos numerosos que reportan nuestras gestiones y nuestros trabajos en pro de una solución que nos desagravie del injusto atropello cometido en las últimas oposiciones a ingreso en el Magisterio.

Quizás por olvido o descuido, algunos de los opositores, no han satisfecho aún esa cuota que indicábamos, y como para continuar trabajando, a más de la ayuda moral, necesitamos también la monetaria, rogamos y agradeceremos, a los que no la hayan remitido, envíen a la brevedad posible, por giro postal y a cualquiera de los integrantes de la Comisión, la cantidad de diez pesetas.

Actualmente se halla el asunto de las oposiciones en un momento cumbre. Dejar de trabajar sería entrar en las posibilidades de que nuestros anhelos se desbar-

taran; por eso es necesario estar en la brecha hasta conseguir nuestras justas aspiraciones.

Zaragoza, Valencia, Zamora, Madrid, etc., todas las provincias continúan trabajando en favor de nuestra justa causa. La Comisión de Tarragona que, modesta a parte, es de las que figuran a la vanguardia de las provincias más activas, con vistas al logro de una satisfactoria solución, no debe cejar en su empeño y seguir trabajando, laborando sin descanso, que la constancia tiene un premio. Además, nuestro trabajo es llevadero porque se dirige a conseguir el triunfo de una causa legal.

Seguimos, pues, luchando y por ello esperamos, compañeros, que al remitirnos la cuota que os pedimos a los que no lo habéis hecho, nos otorguéis con ella un digno voto de confianza.

Queremos justicia y la obtendremos!

Os saludan:

Por la Comisión: María Josefa Barceló, Mayor 11; Pablo de San Pedro, Unión, 42; José Roca García, Lucía Mercadé Terrellas, Dilatgo Toldrá Rodón, María Cabré Penpinyá.

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECIFICOS

nacionales y extranjeros

Aguas minerales - Sueros - Vacunas - Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono. 442

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR

MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

BANCO MERCANTIL DE TARRAGONA

Oficinas: Calle Apodaca, 30

Dirección: **Mercantbank.** Teléfonos: n.ºs 236 y 237

Telegráfica) Capital escriturado: 3.000.000 de Pesetas

Telefónica) Totalmente suscrito en partes iguales por el "BANCO URQUIJO CATALAN", el "BANCO DE VALLS" y elementos del Comercio, de la Industria y de la Propiedad, de la Ciudad de Tarragona.

GARANTIAS

Además de la principal del Banco Mercantil de Tarragona, disfrutarán los cuenta correntistas e imponentes de la subsidiaria del

BANCO URQUIJO CATALAN

y del

BANCO DE VALLS

NEGOCIAMOS

todos los cupones vencimiento 1.º corriente y los de Deudas del Estado vencimiento 15 de Mayo

De Ciurana

La parroquia de Ciurana des de temps immemorial (és de tres centurries) tots els anys, el 9 de maig celebra el sant Jubileu, al qual acudeixen veïns de tots els pobles de la rodalia. Enguany ha resultat una festa llúida per demés. Encarregat de la festa el majoral don Miquel Viñes (Carletas) propietari de Cornudella, no ha perdonat gastó ni sacrifici. Dit senyor ha presidit tots els actes, acompanyat de tota la seva família i llur parentela (uns 60). Com hi feren acta de presència els Rnds. d'Arbolí, de Cornudella (Ecdòm i Vicari) de Febró, de Prades, vicari d'Alforja i rector de Milá, se celebraren misses des de les cinc fins a les nou, hora que començà la de comunió general que digué el Rnd. doctor Josep M.ª Vives, capellà del Regiment de Caçadors de Tetuán, 17 de Cavalleria, de Reus, el qual feu també la plática de comunió i enaltí l'ofici les glòries de la Verge de Ciurana. La part musical estigué a càrrec de la banda-orquestra de Cornudella, que cantà la Missa «Te Deum laudamus» de Perosi, portant la batuta el Dr. Claudi Roig i prenent part en el cant el Rnd. Ramon Huguet. Si a la comunió s'atansaren unes duescentes persones, a l'ofici i rosari de la tarda n'hi havia unes sis-centes.

Fou vista amb satisfacció i simpatia la presència de les autoritats municipal, judicial i militar, que acompanyaren al senyor Majoral en tots els actes religiosos.

No cal dir que la banda, tant abans de dinar com després, tocà, entre altres peces, algunes sardanes, que foren puntejades pel jovent. En fi, tot va anar bé i acabà sense el més petit incident.

Promet ésser prompte bella realitat el bastiment d'un xalet, per a hostatjar els nombrosos excursionistes que d'un cap de l'any a l'altre visiten aquest pintoresc indret de Ciurana, amb el seu temple romànic i el salt de la «reina mora».

Diumenge, dia 11, ens visitaren l'insigne patrici, don Ciriac Bonet Escaró, hisendat de Salou, acompanyat de la seva muller i filla, i el senyor Domènec Supràgnès, arquitecte de la Sagrada Família, de Barcelona. De moment s'han adquirit dos edificis, un dels quals serà restaurat, amoblant i destinant als excursionistes, servint-los de refugi, com el de Almusara, bastit pel mateix senyor Bonet; l'altre quedarà propietat d'aquest senyor, per a passar-hi amb la família el temps que hi cregui convenient. El propòsit és que les obres pel xalet comencin el més aviat possible. Ajutant Déu, aniràn posant al corrent dels nostres llegidors, tant del curs de les obres, com de les visites dels excursionistes.

EL CORRESPONSAL

12 - V - 1930.

Conferencias telegráficas

Madrid, 14

LA ESTANCIA DE LOS REYES EN BARCELONA.

El jefe del Gobierno después de asistir a la inauguración de las Exposiciones de Bellas Artes y Ganados se trasladó al Ministerio del Ejército, donde le esperaban el alcalde y el gobernador civil de Barcelona, señores conde de Güell y Despujol, respectivamente.

Inmediatamente de llegar el presidente, pasaron ambas personalidades a su despacho, donde estuvieron reunidos los tres hasta las dos y media de la tarde.

El primero que abandonó el despacho del general Berenguer fué el conde de Güell, quien manifestó a los periodistas que en la entrevista habían hablado de algunos detalles del programa de la estancia de los Reyes en Barcelona.

Doña Victoria y don Alfonso saldrán de Madrid, como se sabe, el lunes próximo por la noche.

Desde luego, dijo el conde de Güell, el día 24, por la noche, asistirán los reyes a una función de gala en el Teatro del Liceo. Visitarán la Exposición de rosas de Sitges. En el Ayuntamiento se celebrará un gran banquete al que asistirán todos los alcaldes de España, banquete que será presidido por el Monarca. Yo, como alcalde de Barcelona, hablaré en el acto y don Alfonso pronunciará también algunas palabras.

En el Palacio de la Música de la Exposición habrá varios conciertos, a los que asistirá la familia real, que verá la iluminación completa de la Exposición, desde una terraza que se ha construido con tal objeto.

También asistirán los reyes a varios concursos atléticos y deportivos que se celebrarán en el Estadio de la Exposición y que los técnicos consideran como una obra sin precedentes en el mundo.

Al despedirse el conde de Güell de los periodistas salió del Ministerio del Ejército el general Despujol con el jefe del Gobierno.

Este dijo a los informadores que no había ninguna noticia.

Los periodistas pidieron al gobernador civil de Barcelona más detalles del programa de la estancia de los reyes en la ciudad condal.

El general Despujol contestó diciendo que no podía hacerlo en detalle porque estaba pendiente de la aprobación de don Alfonso.

Mañana — dijo — el presidente del Consejo llevará este guión a la aprobación del Monarca. Yo iré a Aranjuez para asistir a las carreras y allí sabré si el Rey acepta dicho programa.

El general Despujol tenía la im-

presión de que el Rey visitará las cuatro provincias catalanas.

La estancia de la familia real en Barcelona será de catorce o quince días.

Los alcaldes de las provincias españolas permanecerán en Barcelona desde el 19 del corriente al 23.

El general Despujol marchará a Barcelona pasado mañana, pero antes visitará a los ministros de Gobernación y Trabajo.

LA EXPOSICION DE BELLAS ARTES.

A primera hora de la tarde de hoy se ha inaugurado en el Palacio de Exposiciones del Retiro la Nacional de Bellas Artes de 1930.

Para este acto se habían repartido numerosas invitaciones, lo que quiere decir que la concurrencia a él ha sido extraordinaria.

A él han concurrido todos los ministros y autoridades locales, los Reyes con sus hijas, los Infantes don Jaime y doña Isabel, etc.

En la sección de Pintura del pabellón primero se exponen 396 cuadros, distribuidos en diecisiete salas.

CONSEJO DE MINISTROS

El ministro del Trabajo no asistió al Consejo por encontrarse ligeramente enfermo.

El gobernador general de los territorios españoles del Golfo de Guinea ha remitido al director general de Marruecos y Colonias el siguiente telegrama, recibido esta noche.

«A consecuencia de un fuerte tornado, arrastró sobre la bahía de Venus a los vapores de la Compañía Tayá «Príncipe de Asturias» y «Teresa Tayá», perdiéndose por completo el primero y siendo extraído el segundo con averías.

El ministro de Instrucción pública dió cuenta al Consejo del estado en que se encuentra (no solamente en Madrid sino en las Universidades de provincias) el conflicto estudiantil.

El Consejo acordó delegar todos sus derechos en el Ministe-

EXCURSIONISME

EL «IV APLEC» EXCURSIONISTA DE LES COMARQUES TARRAGONINES.

El proper diumenge, aprofitant la celebració del IV Aplec Excursionista al Monestir de Poblet i la presència del benemèrit Batista i Roca a dita festa, els nois que componen la colla «Les Orenetes», de la secció de «Minyons de Muntanya» de l'A. E. Ginesta, faran la seva promoció a l'institució.

Amb aital motiu, hi ha gran entusiasme entre els minyons que, degut al seu bon comportament i aplicació, han estat honorats amb aquesta distinció pels seus caps.

Les llistes d'inscripció que tenen obertes les dues entitats que formen la comissió organitzadora de l'Aplec a nostra ciutat, s'omplen ràpidament, la qual cosa demostra que la nostra gent sent la fatlera de l'excursió. Aquest vespre, quedarà tancada l'inscripció.

rio de Instrucción, para que esté en contacto siempre con los Claustreros universitarios, resolviendo definitivamente el asunto.

El pensamiento del ministro, fundado en la tranquilidad que ahora existe, que probablemente no se turbará en la semana actual, es el de que las clases se reanuden el próximo lunes, día 19.

Los exámenes se empezarán el día 15 de Junio y las faltas de asistencia de los estudiantes a las clases durante la pasada huelga no serán tenidas en cuenta para los afectos de la puntuación.

LA CUESTION DE LOS VINOS. PROXIMA ASAMBLEA HISPANO-FRANCESA.

Recientemente el Gobierno francés sugirió al de España la conveniencia de que una Comisión francesa y otra española estudiásemos todo lo relativo a la situación que la ley de vinos vigente en Francia crea a la viticultura española.

El Gobierno aceptó, en principio, la idea de esta conferencia, pero dijo que con los comisionados franceses iría a hablar, en lugar de una comisión oficial española, otra integrada por representantes de las distintas entidades vinícolas de España.

Al efecto, fueron designados para formarla los siguientes señores: Presidente, el marqués de Camps, por los viticultores; un ingeniero agrícola, el señor Mestre, por la misma Asociación; por la Confederación de Asociaciones vitícolas, los señores Güell y La Torre; por la Confederación vitivinícola, los señores Tari y Carrió; y por los exportadores, el señor Pingnal.

Ambas comisiones se reunirán en Biarritz el día 21 del corriente mes.

Por su parte, el Gobierno español, atento al resultado de esta Conferencia, ha nombrado una comisión oficial que se encargará de estudiar los resultados de estas conversaciones con Francia.

MONSEÑOR TEDESCHINI, ENFERMO.

Se encuentra en cama, a consecuencia de unas anginas, monseñor Tedeschini, Nuncio apostólico de Su Santidad en España.

La enfermedad no reviste importancia y seguramente dentro de pocos días, podrá abandonar el lecho y reanudar su vida de actividad y trabajo.

LAS CARTAS DE PARIS SE REPARTEN EN RIO DE JANEIRO A LAS TRES FECHAS

Nueva York, 14
Comunican de Río de Janeiro que en todo el país ha despertado gran entusiasmo la hazaña del aviador Mermoz y de sus compañeros. En las grandes ciudades se preparan fiestas en honor suyo.

Las cartas de París se han repartido en Río de Janeiro con tres fechas de diferencia y al día siguiente en Buenos Aires han recibido el correo traído por Mermoz.

EL CONFLICTO FRANCO-ITALIANO

Ginebra, 14
Las conversaciones oficiosas que tuvieron lugar ayer entre los señores Briand, Henderson y Grandi durante la cena, creése que han sido las primeras de una serie que celebrarán los tres ministros de Negocios Extranjeros con objeto de encontrar una solución en el conflicto planteado entre Francia e Italia.

LA HUELGA DEL HAMBRE

Amedhebad, 14
Numerosos prisioneros de la cárcel de Sabar Mati, hacen la huelga del hambre, como protesta por su encarcelamiento.

RINA ENTRE MUSULMANES E INDOSTANICOS

Karachi, 14
Ayer se produjo una riña entre aldeanos indostánicos y musulmanes, en Kaliri, cerca de Badin, resultando cuatro muertos y doce heridos graves.

EL DOCTOR ASUERO CONTINUA LA LISTA DE SUS CURACIONES FAMOSAS

Buenos Aires, 14
Comunican de La Plata que el célebre médico español doctor don Fernando Asuero ha practicado una operación al comisario de la presidencia de la República don Jaime Flores, el cual venía padeciendo desde muchos años parálisis y artrismo.

Verificada la intervención por el método de la «Asueroterapia» el señor Flores pudo andar cómodamente y sin el menor dolor.

También, por el mismo sistema, suprimió una inflamación que sufría el señor Juan Aulí en un pié.

Estas curaciones del doctor Asuero, convierten al médico español en el tema obligado de todas las conversaciones, suscitando además enconadas controversias.

Suc. de Torres & Virgili.—Tarragona

Se desea huésped

en casa particular. Sitio céntrico. Informarán en esta Administración.

400 pesetas mensuales

Dedicándonos horas disponibles Trabajo artístico, manual, sencillo, propio para ejecutarlo en familia (cualquier localidad).
Escribid: Apartado 41, Rudy.—Madrid.

BOLSA DEL TRABAJO (Sección de Mujeres)

Cocineras y camareras hacen falta, se las retribuirá bien.
Se necesita una niñera y sirvientas.
Señorita para despacho o dar lecciones, se ofrece.
Mujeres para faenas, desean colocación.

CONSULTORIO DE ENFERMEDADES DE LOS OJOS

ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista Del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona).

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles de 6 a 8 de la noche.

Visita en Valls todos los miércoles de 9 a 12.

Sombreros y Gorras de las mejores marcas del País y Extranjero

ESPECIALIDAD PARA EL CLERO

SUCESOR DE L. TRINCHET

TARRAGONA — Conde de Rius, 28 — TARRAGONA

Chocolates MONRABÁ

Los más ricos en cacao

Avenida Fábregas, 69 - - REUS